

EUROPEAN PARLIAMENT

2004

2009

Sesijas dokuments

GALĪGAIS
A6-0040/2005

11.2.2005

ZIŅOJUMS

par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm 2003.–2004. parlamentārajā gadā
(2004/2090(INI))

Lūgumrakstu komiteja

Referents: *Rainer Wieland*

SATURS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	8
<u>PIELIKUMS I:</u> Eiropas Parlamentā saņemtie lūgumraksti	16
<u>PIELIKUMS II:</u> Lūgumrakstu iedalījums pēc iesniedzēja tautības.....	17
<u>PIELIKUMS III:</u> Lūgumraksti ar vairāk kā 1000 parakstiem	18
<u>PIELIKUMS IV:</u> Laika posmā no 11.03.03 līdz 12.03.04 izskatīto lūgumrakstu statistika.....	20
PROCEDŪRA	23

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm 2003.–2004. parlamentārajā gadā
(2004/2090(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm,
 - ņemot vērā 1989. gada aprīļa Iestāžu nolīgumu par lūgumrakstu iesniegšanas tiesības pastiprināšanu¹,
 - ņemot vērā EK līguma 21. un 194. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas ombuda 2003. gada ziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 192. panta 6. punktu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A6-0040/2004),
- A. tā kā tiesības iesniegt lūgumrakstu ir viena no pamattiesībām, kas neizbēgami saistīta ar Eiropas Savienības pilsonību;
- B. tā kā tiesības iesniegt lūgumrakstu kopš 1992. gada ir iekļautas ES līgumā un tās ir apstiprinātas Līgumā par Konstitūciju Eiropai (8. panta 2. punkts), ko Eiropas Parlaments pieņēma 2005. gada 12. janvārī;
- C. tā kā tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam un tiesības vērsties pie Eiropas ombuda ar sūdzību ir Eiropas Savienības pilsoņiem pieejamo to galveno līdzekļu piemēri, ar kuru palīdzību īstenot savas tiešās demokrātiskās tiesības;
- D. tā kā saņemto lūgumrakstu kvalitāte un to pieaugošais skaits pierāda, ka pilsoņi, kas dzīvo ES, izmanto šīs tiesības, lai iesaistītos to jautājumu risināšanā, kuri ir svarīgi visai Eiropas Savienībai, kas, savukārt, Eiropas Parlamentam uzliek pienākumu izskatīt lūgumrakstus efektīvi, pārredzami un bez kavēšanās;
- E. tā kā Eiropas Parlaments lūgumrakstus vienmēr ir uzskatījis par līdzekli, kas sekmē tā spēju īstenot politiskās uzraudzības pilnvaras, atbildot uz ES pilsoņu bažām, it īpaši attiecībā uz iespējami nopietniem ES tiesību aktu pārkāpumiem vai pamattiesību neievērošanu;
- F. tā kā ES pilsoņi pieprasa ne tikai labāku ES iestāžu darba sinerģiju, bet arī lielāku pārredzamību un skaidrību par ES iestāžu, it īpaši Eiropas Parlamenta, Komisijas, Padomes, Eiropas ombuda un specializēto aģentūru, pienākumiem, no vienas puses, un

¹OV C 120, 12.4.1989, 90. lpp.

dalībvalstu varas iestādēm, tostarp dalībvalstu un reģionālo parlamentu lūgumrakstu komitejām un ombuda dienestiem, no otras puses, kuras visas ir svarīgas, jo tās palīdz ES pilsoņiem īstenot viņu likumīgās tiesības;

- G. tā kā Eiropas Parlaments, kam saskaņā ar grozījumu EK līguma 230. pantā, kuru izdarīja ar Nicas Līgumu, ir tiesības ierosināt lietas Eiropas Tiesā ar tādiem pašiem noteikumiem, kā Padomei un Komisijai, t.i., neatkarīgi no tā, vai tiek skartas tā prerogatīvas, cenšas stiprināt tālāk tā rīcībā esošos juridiskos un politiskos instrumentus, lai tādējādi spētu efektīvāk reaģēt uz pilsoņu pamatotajām bažām;
- H. tā kā Eiropas Parlamentam kā tiešā veidā ievēlētai ES pilsoņu pārstāvības struktūrvienībai Eiropas līmenī ir īpašs pienākums un privilēģija aizstāvēt pilsoņu tiesības; tā kā Parlamentam gadījumā, ja tam jāspēj novērst problēmas, kas pilsoņiem ir likušas meklēt tā palīdzību, tomēr ir vajadzīga palīdzība un uzticama sadarbība, it īpaši no Komisijas kā Līgumu ievērošanas nodrošinātājas puses;
- I. tā kā dalībvalstīm un pašreizējai Eiropas Savienības Padomes prezidentūrai ir īpašs pienākums pilsoņiem garantēt to, ka dalībvalstu, reģionālās un vietējās varasiestādes, kā arī to padotībā esošās aģentūras ievēro un pareizi piemēro ES iestāžu likumdevējas iestādes pieņemtos tiesību aktus,
1. vēlreiz apstiprina, ka Lūgumrakstu komiteja ir viena no vissvarīgākajām Eiropas Parlamenta struktūrvienībām attiecībā uz parlamentārās uzraudzības īstenošanu pār ES iestādēm, kā arī valsts, reģionālajām, vietējām un sociālajām varasiestādēm, tādējādi uzlabojot ES darbību pārredzamību un izpratni par tām, tā kā tās attiecas uz Eiropas pilsoņiem;
 2. atzīmē, ka lūgumraksti sniedz ļoti noderīgu priekšstatu par to, cik lielā mērā atsevišķi pilsoņi uzskata par papildītām savas cerības attiecībā uz Eiropas Savienību, no kuras viņi bieži jūtas personīgi attālināti, tajā neiesaistīti, kā arī šajā sakarā izjūt atbilstīgas attieksmes trūkumu;
 3. uzsver, ka lūgumrakstu procedūra ļauj Eiropas Parlamentam novērtēt un, ja nepieciešams, publiski atklāt politisko mērķu precizitātes trūkumu, nepilnības tiesiskajā sistēmā, politikas jomu praktiskās īstenošanas problēmas vai citus trūkumus, ciktāl tie skar Eiropas Savienību, kā arī dalībvalstu iespējamus pārkāpumus;
 4. uzsver Komisijas konstruktīvo lomu lūgumrakstu izskatīšanā un uzskata par ļoti būtisku sadarbību ar to; aicina Komisiju tās gada ziņojumā par Kopienas tiesību aktu piemērošanu norādīt gadījumus, kad pēc ES pilsoņu lūgumrakstu iesniegšanas Parlamenta iesaistīšanās rezultātā ir sākti pārkāpumu tiesvedības procesi;
 5. aicina grafiku ikgadējām debatēm un balsojumam plenārsēdē par attiecīgās komitejas darbu un gada ziņojumu par Eiropas ombuda darbību saskaņot ar debatēm par Komisijas gada ziņojumu par Kopienas tiesību aktu piemērošanu;
 6. atzinīgi novērtē to, ka iniciatīvas par delegāciju nosūtīšanu uz dažādām dalībvalstīm vai Eiropas Savienības reģioniem, lai tur uz vietas izskatītu lūgumrakstu iesniedzēju

problēmas, uzklausi attiecīgo kopienu viedokļus, kā arī veicinātu kompetento varas iestāžu un plašsaziņas līdzekļu izpratni, ir palīdzējušas efektīvāk koncentrēt uzmanību uz problēmām un daudzos gadījumos ir nodrošinājušas pozitīvu rezultātu lūgumrakstu iesniedzējiem;

7. uzsver savu nodomu efektīvāk izmantot Reglamenta 192. panta 1. punktu, kas ļauj attiecīgajai komitejai izstrādāt ziņojumu vai citādā veidā izteikt savu viedokli par lūgumrakstiem, ko tā atzinusi par piekritīgiem;
8. atgādina par vajadzību skaidri noteikt atbildību un pienākumus Komisijai, Padomei un dalībvalstīm vai citām izraudzītām varasiestādēm, kas piemēro ES tiesību aktus, kā tas norādīts darba dokumentā, kuru Lūgumrakstu komiteja iesniedza Konventa par Eiropas nākotni priekšsēdētājam¹;
9. uzsver, ka līdz ar tiesību iesniegt lūgumrakstus apstiprināšanu saskaņā ar jauno Konstitūciju, ir jāizveido visām Kopienas iestādēm un dalībvalstīm kopīgi rīcības noteikumi, ņemot vērā Labas pārvaldes rīcības kodeksu, ko ir izstrādājis Eiropas ombuds un atbalstījis Eiropas Parlaments;
10. uzsver, ka, izskatot lūgumrakstus, ļoti bieži ir vēlama Ministru Padomes vai attiecīgās dalībvalsts valdības pārstāvja piedalīšanās komitejas sanāsmēs, it īpaši gadījumos, kad lūgumraksts attiecas uz juridiskiem jautājumiem un Eiropas Savienības mērķiem, kuri ir cieši saistīti ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem un politiski jutīgiem tematiem šajā valstī; izsaka pateicību tām dalībvalstīm, kuras ir piedalījušies šajās sanāsmēs, tomēr uzstāj uz to, lai pašreizējā prezidentūra izskatītu iespējas, kā uzlabot Padomes iesaistīšanos komitejas darbībā, iespējams, nozīmējot kādu vecāko amatpersonu ar lūgumrakstiem saistīto jautājumu koordinēšanai;
11. lūdz Ministru Padomi noteikt trīs mēnešus ilgu termiņu visiem dalībvalstu valdības departamentiem un aģentūrām, lai sniegtu detalizētu atbildi Lūgumrakstu komitejai un lūgumraksta iesniedzējam(-iem) vai arī ikmēneša paskaidrojumu par kavēšanās iemesliem;
12. uzskata, ka Padomes prezidentūras saistības, kas aprakstītas iestāžu nolīguma par labāku likumdošanu secinājumos, kuru Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pieņēma 2003. gada 16. decembrī², nodrošinās Padomes klātbūtni Eiropas Parlamenta komitejās pienācīgā līmenī;
13. atgādina, ka pēc ES paplašināšanās, klāt nākot desmit jaunām dalībvalstīm, attiecīgajai komitejai ir jāpalielina tās kompetence lingvistiskajā, juridiskajā un politiskajā jomā, kā arī uzsver nepieciešamību turpināt komitejas sekretariāta nostiprināšanu un pielāgošanu, lai tas steidzamā kārtā spētu darboties šajos jaunos apstākļos, jo tā pakalpojumiem jābūt vienādi pieejamiem visiem ES pilsoņiem;
14. atzīmē, ka Eiropas Parlamentam kopš Nīcas Līguma stāšanās spēkā ir tiesības Eiropas

¹ Darba dokuments, ko iesniedza Konventa par Eiropas nākotni priekšsēdētājam. Referents – *Proinsias De Rossa* (PE 318.508/def.).

² OV C 321, 31.12.2003, 1. lpp.

tiesā ierosināt lietas pret citām Kopienas iestādēm, pamatojoties uz kompetences trūkumu, būtisku procedurālo prasību pārkāpumiem, EK līguma vai ar tā piemērošanu saistīto likumu jebkuras normas pārkāpumiem, vai ļaunprātīgu pilnvaru izmantošanu neatkarīgi no tā, vai tas ir saistīts ar Parlamenta prerogatīvām;

15. uzskata, ka būtu pamatoti, ja Parlaments izmantotu savas EK līguma 230. pantā noteiktās pilnvaras gadījumos, kad ir nepieciešams novērst nopietnu Kopienas likuma pārkāpumu, kas atklāts lūgumraksta izskatīšanas gaitā, un kad pastāv būtiska atšķirība attiecībā uz to, kā attiecīgajā gadījumā Kopienas tiesību aktos prasīto darbību pilsoņu tiesību aizsardzībai interpretē Parlaments un Komisija, neraugoties uz centieniem tās atrisināt;
16. aicina Padomi un Komisiju pārskatīt 1989. gada Iestāžu nolīgumu ar Eiropas Parlamentu, lai lūgumrakstu iesniedzējiem nodrošinātu efektīvākus kompensācijas līdzekļus, kā arī noteiktu šajā jomā skaidru un saskaņotu iestāžu sadarbības sistēmu;
17. uzskata, ka ir jāizveido pastāvīga darba grupa, lai uzlabotu un pastāvīgi uzraudzītu Eiropas Parlamentam iesniegto lūgumrakstu izskatīšanu;
18. atzinīgi novērtē *SOLVIT* sistēmas izveidošanu kā neformālu līdzekli, lai palīdzētu privātpersonām un uzņēmumiem risināt ar iekšējo tirgu saistītos jautājumus, un mudina dalībvalstis iesaistīties šajā integrētajā sadarbības shēmā, lai *SOLVIT* sistēma darbotos plašākā mērogā;
19. mudina Komisiju turpināt centienus — kuri jau devuši vērā ņemamus rezultātus — racionalizēt un paātrināt iekšējās procedūras, reaģējot uz attiecīgās komitejas pieprasījumiem pēc informācijas, kas saistīta ar lūgumrakstiem;
20. atzinīgi vērtē gaidāmo jaunas programmatūras vadības sistēmas ieviešanu darbam ar lūgumrakstiem un pieprasa steidzami izskatīt jautājumu par nepieciešamo cilvēkresursu nodrošināšanu, lai jaunajā sistēmā ātri ievadītu datus un lai tādējādi tā varētu sākt pilnībā darboties pēc iespējas īsākā laikā;
21. lūdz Komisiju noteikt trīs mēnešus ilgu termiņu, lai sniegtu detalizētu atbildi Lūgumrakstu komitejai un lūgumraksta iesniedzējam(-iem) vai arī ikmēneša paskaidrojumu par kavēšanās iemesliem;
22. atzīmē, ka ar lūgumrakstu palīdzību gūtie pienākumi tās ietekmes izgaismošanā, kādu ES politikas jomas atstāj uz atsevišķu pilsoņu dzīvi, rada nepieciešamību rūpīgi apsvērt labāko veidu, kā uzlabot saņemto lūgumrakstu visu izskatīšanas apstrādes procedūru efektivitāti un pārredzamību, paturot prātā, ka salīdzinājumā ar sūdzību izskatīšanas procedūru Komisijā lūgumrakstu izskatīšana jau tagad ir ļoti atklāta pilsoņu problēmu risināšanas metode;
23. atzīst, ka attiecīgās komitejas darbs daudzējādā ziņā atšķiras no citu Parlamenta komiteju darba, jo daudzus jautājumus tā risina neatkarīgi, izmantojot ārēju konsultantu padomus un atsevišķu pilsoņu ieguldījumu, risina daudzus jautājumus, ko tai iesniedzis Parlamenta priekšsēdētājs vai plenārsēde, kā arī bieži atrisina jautājumus bez plenārsēdes vai citu Eiropas Parlamenta struktūrvienību turpmākas līdzdalības; uzskata, ka tas prasa

procedūras, kuras neizbēgami atšķiras no citās Eiropas Parlamenta komitejās izmantotajām, bet kurās, iztiekot bez īpašiem Reglamenta noteikumiem, var labāk izmantot komitejā izstrādātās pamatnostādnes, lai nodrošinātu tās darba nepārtrauktību, darba rezultātu saskaņotību un ietekmes pārraudzību;

24. aicina veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka jauno dalībvalstu pilsoņi labāk apzinās savas tiesības iesniegt Parlamentam lūgumrakstus saskaņā ar EK līguma 194. pantu par jautājumiem, kas attiecas uz tām ES darbības jomām, kuras viņus skar tieši, kā arī tiesības saskaņā ar EK līguma 195. punktu iesniegt sūdzības ombudam, ja ir aizdomas par sliktu pārvaldību ES iestādēs vai struktūrvienībās;
25. lai racionalizētu dialogu ar ES iestādēm, aicina dalībvalstu parlamentus izveidot savu valsts lūgumrakstu komiteju, lai tās vajadzības gadījumā sadarbotos ar Eiropas Parlamenta attiecīgo komiteju un tajā pašā laikā nodrošinātu pilnīgāku pilsoņu tiesību ārpusstiesas demokrātisku aizsardzību Eiropas Savienībā gadījumā, ja tas vēl nav izdarīts;
26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Komisijai, Padomei, Eiropas ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī dalībvalstu ombudiem vai līdzīgām kompetentām struktūrvienībām.

PASKAIDROJUMS

Ievads

Šajā dokumentā ir apkopota informācija par laika posmu no 2003. gada 11. marta līdz 2004. gada 14. martam, un tas ir sastādīts saskaņā ar Reglamenta 192. panta 5. apakšpunktu, kurš uzliek pienākumu Lūgumrakstu komitejai informēt Parlamentu par tās apspriežu rezultātiem.

Tā kā šis ir pirmais ikgadējais ziņojums jaunajam Parlamentam, Lūgumrakstu komiteja vēlas izmantot iespēju iepazīstināt daudzus jaunievēlētos Eiropas Parlamenta deputātus ar tās funkcijām.

Komiteja uzskata, ka tā piedāvā īpaši vērtīgus pakalpojumus, tieši sadarbojoties ar ES pilsoņiem, bet arī apzinās, ka tā varētu strādāt vēl efektīvāk, ja tiktu palielināti tās rīcībā esošie resursi, un tās secinājumos ir daudz priekšlikumu, kas tiek iesniegti Parlamentā izskatīšanai un iespējamai apstiprināšanai.

Tiesības iesniegt lūgumrakstus

Katram ES pilsonim un pastāvīgajam iedzīvotājam un katram Eiropas Savienībā reģistrētas firmas, organizācijas vai asociācijas darbiniekam ir tiesības iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentam par jautājumiem, kas ir ES kompetences ietvaros. Šīs tiesības ir iekļautas ES līgumā, Eiropas Parlamenta Reglamentā, ES Eiropas Cilvēktiesību Hartā, un tās izriet no Eiropas Savienības pilsonības. 2003. un 2004. gadā ir iesniegti 1313 lūgumraksti par dažādām tēmām. Par lūgumrakstu iesniegšanu nav jāmaksā. Tomēr daudzi pilsoņi, īpaši jaunajās dalībvalstīs, nav informēti par šo iespēju. Pašreiz mēs apspriežam jautājumu, kā šo problēmu varētu risināt. Nesen mēs sākām piedāvāt iespēju iesniegt lūgumrakstus, izmantojot Internetu, un arvien vairāk cilvēku tagad izmanto šo iespēju.

Lūgumraksti ir vērtīgs līdzeklis, kas dod iespēju cilvēkiem iesniegt oficiālas sūdzības ES iestādēs, tādējādi nodrošinot tiešu saikni starp iedzīvotājiem un to ievēlētajiem pārstāvjiem. Ar lūgumrakstu palīdzību var pievērst Eiropas Parlamenta uzmanību ES tiesību aktu pārkāpumiem vai to nepareizai piemērošanai, tāpēc pēc tam var atrisināt jautājumus vai novērst trūkumus jomās, kurās varbūt ir jāpārskata ES likumi, tādējādi nodrošinot nepieciešamo atgriezenisko saiti attiecībā uz pieņemtajiem lēmumiem.

Lūgumrakstu komiteja un Eiropas ombuds

Pilsoņi var vērsties pie Eiropas ombuda jebkurā gadījumā, kad ir aizdomas par administratīviem pārkāpumiem ES iestādēs vai struktūrvienībās, kas tieši ar tām ir saistītas. Tā kā Lūgumrakstu komitejas un Eiropas ombuda darbības sfēras un nosacījumi ir ļoti tuvi, sabiedrībai bieži nav informācijas par to atšķirībām. Jau daudzus gadus Lūgumrakstu komitejai un Eiropas ombudam ir veiksmīga vienošanās par savstarpēju sadarbību. Lūgumrakstu komiteja un Eiropas ombuds, darbojoties saskaņā ar Kopienas tiesvedību aktiem, veic kontroli, tādējādi garantējot ES pilsoņiem, ka to iesniegtie jautājumi tiks izskatīti

un ka tiek aizsargātas viņu likumīgās tiesības.

Saistība ar Komisiju un Padomi

Sakarā ar to, ka Lūgumrakstu komitejai pašreiz nav nepieciešamo personāla, juridisko un tehnisko resursu, lai detalizēti izskatītu un juridiski izanalizētu iesniegtos lūgumrakstus, tā izmanto citu iestāžu arī Komisijas un Padomes resursus. Sadarbība ar Komisiju ir īpaši veiksmīga, pateicoties tās personāla lielajai atsaucībai. Komisija spēj palīdzēt gan tehnisku, gan arī juridisku jautājumu risināšanā, izrādot lielu kompetenci, un ir ļoti pretimnākoša. Jāpiebilst, ka Komisijas lielā darba apjoma dēļ reizēm saņemtās atbildes neatbilst prasītajiem standartiem.

Sadarbībā ar Padomi ir ierobežotākas iespējas, kuras vajadzētu paplašināt, jo īpaši tāpēc, ka Padomes ieguldījums ir ļoti būtisks, lai lūgumraksti tiktu izskatīti pareizi un efektīvi. Šajā sakarībā komiteja ir atkārtoti novērojusi, ka ir jāpārskata 1989. gada 12. aprīļa iestāžu nolīgums, kuru ir parakstījusi arī Padome, un nolīgums jāpapildina ar noteikumiem attiecībā uz pāredzamību, efektivitāti un ātrumu, kas ir labas pārvaldības iezīmes.

Lūgumrakstu komitejas uzdevumi un darba apstākļi

Lūgumrakstu komitejai vispirms ir jākonstatē, vai lūgumraksts ir piekritīgs, un, ja tas tā ir, tad komiteja iepazīstas ar tā saturu un nolēmj, kāda būs tās tālākā rīcība. Viena no komitejas prioritātēm ir samazināt lūgumrakstu izskatīšanas laiku, saīsināt termiņus un padarīt izskatīšanas procesu pēc iespējas ātrāku un caurskatāmāku. Obligātās lūgumrakstu izskatīšanas procedūras, kas ir izklāstītas Eiropas ombuda labas administratīvās prakses kodeksā¹, ko ir pieņēmis Eiropas Parlaments, pamatojoties uz bijušā komitejas priekšsēdētāja pirmā vietnieka Roy Perry² ziņojumu, ir uzskatāma tikai par pirmo soli garajā un sarežģītajā formalitāšu kompleksā, kas noteikts, lai izskatītu lūgumrakstu Eiropas Parlamentā.

Lūgumrakstu izskatīšanai nepieciešamais laiks ir atkarīgs arī no tā, cik ilgi tiek tulkoti dokumenti visās ES darba valodās, kas ne vienmēr apmierina lūgumrakstu iesniedzējus. Ir pielikts daudz pūļu, lai šo procesu paātrinātu, bet tomēr ES paplašināšanās rezultātā prasība ātri sniegt atbildi lūgumraksta iesniedzēja valodā ir radījusi papildu problēmas, kuras ir jārisina pēc iespējas ātrāk.

Lūgumrakstu komiteja ir vienmēr centusies atbalstīt Komisiju, palīdzot tai veikt uzdevumu uzraudzīt līgumu ievērošanu. Uzraudzības procedūrās par to kā dalībvalstis piemēro ES tiesību aktus, tā ne tikai nodod jautājumu izskatīšanu Komisijai, bet arī seko, kā tiek ievēroti termiņi. Lai gan Komisija cenšas nodrošināt pieprasīto informāciju noteiktajā laikā, tas ne vienmēr izdodas, un šādā gadījumā tālāka lietas izskatīšana var tikt aizkavēta komitejas lielā noslogojuma un darba metožu dēļ. Dažreiz Komisija spēj sniegt tikai īsas, provizoriskas atbildes, kas aizkavē komiteju izskatīt lūgumrakstus līdz brīdim, kad Komisija sniedz detalizētāku informāciju. Šī kavēšanās var izraisīt nopietnas sekas, īpaši gadījumos, kad uz lūgumrakstu būtu jāreaģē nekavējoties.

¹ C5-0438/2000.

² A5-0245/2001.

Kā jau iepriekš minēts, dažos gadījumos komiteja ir pieprasījusi pārskatīt iestāžu nolīgumu. Tas ir būtiski, ņemot vērā to, ka Eiropas Parlaments sarunās ar Komisiju efektīvi aizstāv pilsoņu intereses. Attiecīgi Komisija, kura regulāri saņem līdzīgas sūdzības, pēc to izskatīšanas nevar uzskatīt, ka šīs lietas ir izbeigtas, jo komitejas darbs to izskatīšanā vēl turpinās. Komisija lemj pamatojoties uz striktiem juridiskiem apsvērumiem, bet Parlamentam ir jāņem vērā arī plašāki politiski apsvērumi, lai pienācīgi atrisinātu atsevišķus jautājumus.

Lūgumrakstu komiteja, kuras uzdevums ir noteikts līgumos, cenšas uzņemties kooriģējošu un konsultatīvu lomu attiecībās ar citām komitejām. Tā izsaka savu viedokli un informē pārējās komitejas par pieņemtajiem lūgumrakstiem, ja to saturs attiecas uz šo komiteju darbu, un lūdz šīs komitejas risināt jautājumu saskaņā ar tajās noteikto izskatīšanas kārtību.

Tā kā aizvien svarīgāks kļūst funkciju decentralizācijas princips, saskaņā ar kuru tiks sadalītas ES un dalībvalstu atbildības sfēras arī nākotnē, komiteja uzskata, ka par iesniegtajiem lūgumrakstiem būtu jāinformē attiecīgās nacionālās vai vietējās varas iestādes, kuras spēj nekavējoties iesaistīties jautājumu risināšanā un kuras ir jānudina šos jautājumus izskatīt pēc iespējas īsākā laika posmā. Tam nepieciešama ciešāka sadarbība ar attiecīgajām lūgumrakstu komitejām dalībvalstīs. Saprotams, ka Lūgumrakstu komiteja apzinās gan nacionālo administratīvo struktūru dažādību, gan arī to atšķirīgos kompetences līmeņus, tāpēc tā pieprasa veikt stingrākus pasākumus, lai pilsoņu tiesības iesniegt lūgumrakstus uzskatītu par tiešu un nozīmīgu demokrātijas instrumentu.

Jāpiezīmē, ka pieaugošais gadījumu skaits, kad komiteja izskata lūgumrakstus ciešā sadarbībā ar nacionālajām un vietējām varas iestādēm, ir novedis pie kopīgas lūgumrakstu iesniedzēju problēmu risināšanas. Šī sadarbība ir īpaši nozīmīga, ja lūgumrakstos minētās problēmas nav ne īsti ES, ne arī dalībvalstu vai reģionālo varas iestāžu kompetences jautājums. Tādos gadījumos tiek aktīvi meklēti pragmatiski risinājumi, kuri tiek bieži arī atrasti. Jāpiezīmē, ka dažas dalībvalstis ir pragmatiskākas salīdzinājumā ar citām.

Cenšoties ieviest elastīgākas, ātrākas un efektīvākas darba metodes, jaunā programmatūra Lūgumrakstu komitejā tiks ieviesta līdz 2004.gada beigām. Tādējādi tiks aizvietota pilnīgi novecojušo, 1989. gadā instalēto sistēmu. Komitejas sekretariāts un citi iesaistītie dienesti ir ieguldījuši lielas pūles jaunās sistēmas izveidē, kura tika uzsākta pagājušajā gadā. Šī sistēma sniegs ne tikai Parlamenta locekļiem labāku pieeju informācijai attiecībā uz iesniegtajiem lūgumrakstiem, bet arī atvieglos personāla darbu, kas ir atbildīgs par sanāksmju plānošanu un organizēšanu, kā arī atvieglos komitejas dokumentu tulkošanu un sadali, tādējādi nodrošinot vieglāku Eiropas Parlamentā iesniegto lūgumrakstu izskatīšanu.

Fakts, ka kopš 2004.gada septembra komitejas sekretariāts ir pārcelts uz Briseli, neapšaubāmi padarīs tā ikdienas darbu daudz efektīvāku. Tomēr komitejas sekretariātā vēl joprojām trūkst darbinieku un ir jāveic izmaiņas tā struktūrā atbilstoši jaunajām juridiskajām, politiskajām un lingvistiskajām prasībām, kuras ir radušās pēc desmit jaunu dalībvalstu uzņemšanas.

Komitejas darbs ar lūgumrakstiem

Šajā ziņojumā ir iekļauta informācija par laika posmu no 2003. gada 11. marta līdz 2004. gada 13. martam, kura laikā ir pieņemti 6 ziņojumi un 6 atzinumi. Ir jāuzsver, ka 3 ziņojumiem,

kuri tika apstiprināti plenārsēdē saskaņā ar 175. panta (tagad 192. pants) noteikumiem, bija īpaši plaša rezonanse sabiedrībā un presē. (*Roya Perry* ziņojums par *Lloyd's*, *Proinsias de Rossa* ziņojums par eksotisko dzīvnieku medniecību un *Uma Aaltonen* ziņojums par izkliedēto sklerozi).

Ziņojumi:

Ziņojums par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par sūdzības iesniedzēju attiecībā uz Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem. (*KOM(2002)141 - C5-0288/2002 - 2002/2148(COS)*), pieņemts 2003. gada 5. jūnijā (referente *Janelly Fourtou*) (A5-0157/2003) Ziņojums par pieņemtajiem lūgumrakstiem.

Ziņojums par lūgumrakstiem, kas atzīti par piekritīgiem — Lloyd's lūgumraksti: (Lūgumraksti 1273/1977, 71/1999, 207/2000, 318/2000, 709/2000 un 127/2002), pieņemti 2003. gada 25. septembrī (referents Roy Perry) (A5-0203/2003)

Ziņojums par Eiropas ombuda darbu 2002.gadā, pieņemts 2003.gada 25.septembrī (referents Lord Stockton) (A5-0229/2003)

Ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbu 2002.-2003. parlamentārajā gadā, pieņemts 2003. gada 25. septembrī (referents: Laura González Álvarez) (A5-0239/2003)

Ziņojums par lūgumrakstu 461/2000 attiecībā uz lielo pērtiķu un citu eksotisko dzīvnieku medniecību un apdraudēto sugu aizsardzību, pieņemts 2004. gada 14. janvārī (referents Proinsias De Rossa) (A5-0355/2003)

Ziņojums par lūgumrakstu 842/2001 attiecībā uz diskrimināciju, kas pieļauta izkliedētās sklerozes ārstēšanā Eiropas Savienībā, pieņemts 2003. gada 18. decembrī (referente Uma Aaltonen) (A5-0451/2003)

Atzinumi

Atzinums par Padomes direktīvas priekšlikumu attiecībā uz citu valstu pilsoņu iebraukšanu un uzturēšanos studiju, profesionālo mācību vai brīvprātīgā dienesta nolūkā (*KOM(2002)548 - C5-0502/2002 - 2002/0242(CNS)*), pieņemts 2003. gada 20. martā (atzinuma sagatavotāja *Luciana Sbarbati*)

Atzinums par 2004. gada budžetu, pieņemts 2003. gada 11. septembrī (atzinuma sagatavotājs Roy Perry Atzinums par Komisijas paziņojumu attiecībā uz imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību. (*KOM(2003)336*), pieņemts 2003. gada 1. oktobrī (atzinuma sagatavotāja *Luciana Sbarbati*)

Atzinums par papildu ziņojumiem attiecībā uz Padomes Direktīvu 75/442/EEK (atkritumu savākšanas pamatdirektīva), pieņemts 2003. gada 6. novembrī (atzinuma sagatavotāja Marie-Hélène Deschamps)

Atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai jautājumā par ilgtspējīgu ražošanu – Padomes Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli īstenošanā sasniegtais (KOM(2003)354), pieņemts 2003. gada 15. decembrī (atzinuma sagatavotāja *Jean Lambert*)

Atzinums par situāciju attiecībā uz pamattiesībām (2003), pieņemts 2004. gada 17. februārī (atzinuma sagatavotājs *Lord Stockton*)

Ziņojumā minētajā laika posmā delegācijas tika nosūtītas uz šādām vietām:

Delegācija ieradās Īrijā 2003. gada 3. un 4. aprīlī, lai izmeklētu vairākas Īrijas pilsoņu sūdzības jautājumā par ūdens piegādi un dzeramā ūdens kvalitāti, kā arī konstatētu iespējamās tiesību pārkāpumus, kuri bija radušies pēc Īrijas taksometru pārvadājumu noteikumu atcelšanas. gada 28. aprīlis - PE 329.242)

Delegācija ieradās Itālijā no 2003. gada 8. līdz 10. septembrim saistībā ar Itālijas prezidentūru.

*Delegācija ieradās Grieķijā no 2003. gada 7. līdz 9. novembrim, lai izmeklētu lūgumrakstus par jūras bruņurupuču (*caretta caretta*) aizsardzību saskaņā ar 1992. gada 21. maija Padomes direktīvu 92/43/EEK par dalībvalstu savvaļas faunas un floras aizsardzību.*

Lūgumrakstu komitejas darbs galvenokārt aptver pilsoņu iesniegto problēmu izskatīšanu un risināšanu. Ir sasniegti labi rezultāti, no kuriem šeit tiks minēti daži piemēri.

Komiteja ir saņēmusi daudz lūgumrakstu attiecībā uz Vācijas likumdošanu skursteņu tīrīšanas jautājumā. Pirmais bija lūgumraksts 853/2000. Tajā bija sūdzība par Vācijas skursteņu tīrītāju monopolu un privilēģēto statusu, kā arī noteikumiem personām, kas vēlas strādāt šajā profesijā. Izanalizējot Vācijas likumdošanu, Komisija secināja, ka, ierobežojot iespējas darboties vietējiem kvalificētiem skursteņu tīrītājiem, Vācija pārkāpj EK līguma 43. punktu par uzņēmējtiesībām un 49. punktu par tiesībām piedāvāt pakalpojumus. 2003. gada aprīlī Vācijas valdībai tika nosūtīta oficiāla vēstule. 2003. gada decembrī Komisija informēja Lūgumrakstu komiteju, ka Vācijas varas iestādes ir sazinājušās ar Komisiju un informējušas par gatavību izdarīt grozījumus Vācijas likumdošanā. Tika nolemts uzskatīt lūgumrakstus par izskatītiem.

Julia Ann Arathimo iesniegtais lūgumraksts 583/2002 attiecās uz viņas vīra nāvi, kas bija iestājusies ražošanas negadījuma brīdī celtniecības projektā Korfu salā. Lūgumraksta iesniedzēja sūdzējās, ka celtniecības darbu laikā netika ievēroti drošības noteikumi un tika sagrozīti fakti pēcnāves ziņojumā. Komisija secināja, ka šajā gadījumā ir skaidri redzams, ka nav ievērotas Grieķijas likumdošanā noteiktās darba drošības un darbinieku veselības direktīvas. Ziņojums par šo gadījumu tika nosūtīts oficiālā vēstulē Grieķijas valdībai, uzsverot, ka Grieķijā netiek pildītas uz šo jomu attiecīgās direktīvas. Šis traģiskais gadījums liecina, ka šī problēma Grieķijā eksistē daudz plašākā apmērā.

Komiteja pavadīja daudz laika, izvērtējot, vai Spānijas Hidroloģijas plāns, kas deva iespējas mainīt Ebras upes tecējumu, atbilst ES dabas aizsardzības likumiem. Komiteja neapšaubīja Spānijas varas iestāžu tiesības piedāvāt šādu plānu. Lai gan pēc iesniegtajiem lūgumrakstiem, kurus bija parakstījušas vietējās asociācijas un desmitiem tūkstoši Eiropas pilsoņu, komiteja organizēja divas lietu izskatīšanas, kurās Komisija varēja izteikt savu vērtējumu par šiem projektiem, un tika uzklausīts gan Spānijas atbildīgo amatpersonu, gan arī reģionālo valdību un pilsoņu viedoklis.

Diskusijas par šo plānu notika arī Parlamentā, kur Vides aizsardzības komiteja noraidīja Lūgumrakstu komitejas prasību sastādīt ziņojumu par šo tēmu. Tomēr šis jautājums tika uzklausīts un tika ievērotas gan Hidroloģijas plāna aizstāvju gan arī lūgumraksta iesniedzēju tiesības. Šis jautājums tika apspriests plašsaziņas līdzekļos un izraisīja debates, kurās iesaistījās pārstāvji no Eiropas tiesību un finanšu institūcijām. Diskusijai bija plaša rezonanse Spānijā.

Lūgumraksts 699/2000 attiecās uz dzeramā ūdens kvalitāti Alikantes provincē Spānijā. Komisija nosprieda sākt pārkāpuma procedūru un izsūtīja oficiālu vēstuli Spānijas varas iestādēm. Saņemtā atbilde tika uzskatīta par neapmierinošu, un pēc tam Spānija saņēma oficiālu brīdinājumu par Direktīvas 80/778/EEK neievērošanu, jo tā nosaka cilvēku patēriņā lietojamā dzeramā ūdens kvalitātes standartus. Pēc ilgas sarakstes Spānijas varas iestādes paziņoja par lēmumu izveidot dzeramā ūdens ražotni, kas izmantotu atsāļotu jūras ūdeni. Komisija bija pārliecināta, ka šī problēma ir atrisināta, un izbeidza lūgumraksta izskatīšanu. Lūgumraksts 586/1996 bija par ūdens piesārņojumu Barselonas apkārtnē. Arī šajā gadījumā tika konstatēti likumpārkāpumi, un Spānija saņēma divas oficiālas vēstules. Šī lūgumraksta izskatīšana tika izbeigta 2003. gadā pēc tam, kad Lūgumrakstu komiteja tika informēta, ka tiks risinātas ar ūdens kvalitāti saistītās problēmas Spānijā.

Lūgumraksts 418/01 bija sūdzība par to, ka Francijas varas iestādes atteikušās atzīt Beļģijā iegūtu skolotāja kvalifikācijas diplomu, līdzvērtīgu Francijā izsniegtajiem diplomiem, kas dod tiesības strādāt ar bērniem, kuriem ir īpašas vajadzības. Šajā gadījumā tika secināts, ka Francijas varas iestādes nav ievērojušas Direktīvas 89/48/EEK un Direktīvas 92/51/EEK noteikumus, un Komisija uzsāka tiesvedību pret Franciju.

Lūgumraksts 783/00 attiecas uz projektu veidot parasto un bīstamo atkritumu izgāztuvi Montičelli (Piačencā) 350 000 m² platībā. Šis projekts tika uzsākts bez iepriekšējas analīzes par tā ietekmi uz apkārtējo dabu, lai gan tas ir prasīts Direktīvas 85/337/EEK 5. un 10. punktā. Minētā direktīva prasa novērtēt dažu valsts un individuālo projektu ietekmi uz apkārtējo vidi. Tika ignorētas arī procedūras, kas noteiktas Itālijas likumdošanā saskaņā ar Direktīvas 85/337/EEK 4.punkta 2. apakšpunktu, jo direktīvas II pielikums nosaka gadījumus, kad jānovērtē kāda projekta ietekme uz apkārtējo vidi. Tā rezultātā Komisija nolēma uzsākt tiesvedību, nosūtot Itālijas valdībai oficiālu brīdinājuma vēstuli.

Lūgumraksta 356/2003 parakstītāji pieprasa Eiropas Parlamentam uzsākt lietu pret Itālijas valdību par cilvēktiesību pārkāpumiem, pamatojoties uz Māstrihtas Līguma 7.punktu, kas nosaka tiesības uz informācijas brīvību un plurālismu, kā arī pamatojoties uz Eiropas cilvēktiesību hartas 11.punkta 2.apakšpunktu, kas nosaka vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Tiek uzskatīts, ka šie informācijas brīvības pārkāpumi Itālijā ir loģisks

iznākums tam, ka vienai amatpersonai — premjerministram — ir kontrole pār plašsaziņas līdzekļu un reklāmas sektoru. Lūgumrakstu komisija uzskatīja, ka lūgumraksts ir jāpieņem, un nodeva to izskatīšanai Konstitucionālo jautājumu un Pilsoņu brīvību komitejai, kuras secīgi sastādīja ziņojumu par vārda un informācijas brīvības pārkāpumu risku Eiropas Savienībā un it īpaši Itālijā (*Boogerd-Quaak*, A5-230/04). Šis ziņojums tika pieņemts 2004.gada 22.aprīļa plenārsēdē. Ziņojuma ievadā tika ietverta informācija par lūgumrakstā iekļautajām sūdzībām.

Lūgumraksts 1106/2002: Lūgumraksta iesniedzējs izteica bažas par varbūtēju Toces upes un Magioras ezera piesārņojumu ar ļoti toksiskām vielām no kādreizējā Enihemas de Pieve Vergonte industriālā rajona, kurš jau agrāk ir bijis atbildīgs par Magioras ezera piesārņošanu ar DDT (tur šī viela tika ražota līdz 1966.gadam). Pēc ražošanas pārtraukšanas netika īstenotas augsnes attīrīšanas programmas un rūpnīca pārgāja kādas beļģu sabiedrības īpašumā. Jaunais hlora ražošanas cikls draud radīt arī turpmāku piesārņojumu ar merkūriju un hlora produktiem, kuru noplūde rodas ražošanas cikla laikā. 2003.gada septembrī, kad Lūgumrakstu komitejas delegācija tika nosūtīta uz Romu, šīs lietas izskatīšanā tika pieaicināts arī lūgumraksta iesniedzējs un Itālijas Vides aizsardzības ministrijas pārstāvis. Lieta tika izskatīta atkārtoti komisijas sapulcē 2004. gada janvārī un tika nolemts vērsties pie Itālijas Vides aizsardzības ministrijas ar prasību vienoties ar firmu par dzīvsudraba izņemšanu no hlora ražošanas tehnoloģijām līdz 2006.gada 31.decembrim.

Komiteja ir izskatījusi vairākus svarīgus lūgumrakstos iesniegtos jautājumus, kuri joprojām nav atrisināti. Īpaši pēc iepriekšminētā brauciena uz Īriju šis valsts amatpersonas joprojām nav atbildējušas uz komitejas iesniegtajām rekomendācijām attiecībā uz to, kādas sekas uz vairāku ģimeņu dzīvi ir atstājusi Īrijas taksometru pārvaldījumu noteikumu atcelšana. Lai gan Īrijas parlamenta atbildīgās komitejas sniedza atbalstu, valdība neizrādīja nekādu atsaucību iedzīvotāju likumīgo tiesību īstenošanā, taču viņiem bija lielas parādsaistības, jo varas iestādes nepiešķīra kompensācijas par zaudējumiem, kas bija radušies pēc noteikumu atcelšanas. Turklāt valdības izstrādātā kompensāciju aprēķina metode bija vispārīga, tā nevērsa uzmanību uz katru gadījumu individuāli un bija izdevīga tikai dažām atsevišķām cilvēku kategorijām, kuri tagad sāk saņemt nelielas kompensācijas. (Detalizētāku informāciju skatīt iepriekšējā ziņojumā.)

Tāpat Īrijā, īpaši Kilkenijā, nav atrisināta dzeramā ūdens problēma, un iedzīvotāju vannās un katliņos vēl joprojām nonāk ūdens ar organisko piesārņojumu un alumīnija nogulsniem. Komiteja nav apmierināta ar to, ka šī un citu pārkāpumu novēršana ir ļoti ilga, tādējādi iedzīvotāju dzīvē nav reālu uzlabojumu, lai gan viņu lūgumraksti ir pieņemti un izskatīti komitejā. Tas rada gan komitejas, gan arī iedzīvotāju neapmierinātību.

Minētais piemērs (līdzīgus piemērus var atrast arī citās valstīs) ilustrē vienu no Lūgumrakstu komitejas problēmām, kura ir jāatrisina, jo Parlamentam ir jāturpina efektīvi rīkoties tā vēlētajū problēmu risināšanā.

Likumpārkāpumu tiesvedības nolikums tika izstrādāts 1958.gadā, un kopš tā laika šis nolikums nav daudz mainīts. Tas dod tiesības Komisijai iesūdzēt dalībvalsti Eiropas tiesā par ES likumu neievērošanu, tā mērķis ir panākt nevis kompensāciju izmaksas, bet gan ES likumu ievērošanu. (Tiesa nesen ir devusi arī ierobežotas iespējas tajā griezties pašiem pilsoņiem.) Lai gan tiesvedība, kas tiek sākta gadījumos, kad ir konstatēts likumpārkāpums, ir vienīgais institūcijām pieejamais instruments, kā cīnīties ar ES likumu pārkāpumiem, pat gadījumos,

kad šie likumpārkāpumi tiek novērsti valsts līmenī, nav metožu, kā tieši kompensēt pilsoņiem radītos zaudējumus. Šī problēma vēl joprojām ir aktuāla, un tās risinājums nav rasts arī jaunajā Konstitūcijas projektā.

Tāpēc ir izteikts piedāvājums Lūgumrakstu komitejai sadarboties ar citām kompetentām komitejām, piemēram, ar AFCO un JURI, izskatot jautājumu par Eiropas pilsoņu tiesībām uz kompensāciju, un iesniegt šos priekšlikumus Parlamentam turpmākai apspriešanai.

PIELIKUMS I: Eiropas Parlamentā saņemtie lūgumraksti

<u>Laika periods</u>	<u>Skaitis</u>	<u>% +/-</u>
1985-1986	234	+ 38
1986-1987	279	+ 19
1987-1988	484	+ 73
1988-1989	692	+ 43
1989-1990	774	+ 12
1990-1991	785	+ 1
1991-1992	694	- 12
1992-1993	900	+ 30
1993-1994	1083	+ 20
1994-1995	1352	+ 25
1995-1996	1169	- 14
1996-1997	1107	- 5
1997-1998	1311	+ 18
1998-1999	1005	- 24
1999-2000	958	- 5
2000-2001	886	- 7
2001-2002	1283	+ 45
2002-2003	1514	+ 18
2003-2004	1313	- 13

PIELIKUMS II: Lūgumrakstu iedalījums pēc iesniedzēja tautības

Vācija	299
Austrija	14
Beļģija	32
Dānija	4
Spānija	157
Somija	30
Francija	134
Grieķija	115
Īrija	27
Itālija	181
Luksemburga	2
Nīderlande	36
Portugāle	40
Apvienotā Karaliste	119
Zviedrija	16
Trešās valstis	107

Lūgumrakstu iedalījums pēc valodas

vācu	341
angļu	238
franču	182
spāņu	167
itāļu	154
grieķu	101
holandiešu	50
portugāļu	36
somu	23
zviedru	18
dāņu	3

PIELIKUMS III: Lūgumraksti ar vairāk kā 1000 parakstiem

Lūgumraksts 404/2003, ko iesniegusi "Eirolinux alianse" ar vairāk nekā 130 000 parakstiem par datorprogrammu patentēšanu.

Lūgumraksts 96/2004 ko iesniedzis *Aron Araya* (Eritrejas pilsonis) Beļģijas eritrejiešu sabiedrības vārdā ar 22 000 parakstu jautājumā par Etiopijas un Eritrejas robežu.

Lūgumraksts 279/2003ko iesniedzis *Tirzah Loewenstein* (Lielbritānijas pilsonis) Zimbabves revolucionārās koalīcijas vārdā ar 15 898 parakstiem par cilvēktiesību jautājumiem Zimbabvē.

Lūgumraksts 675/2003 ko iesniedzis *Ali Ertem* (Turcijas pilsonis) Frankfurtes pie Mainas antigenocīda asociācijas vārdā ar 11 000 parakstiem jautājumā par Turcijas atteikšanos atzīt genocīdu Armēnijā 1915.gadā.

Lūgumraksts 1287/2003 ko iesniedzis *Tony Constable* (Lielbritānijas pilsonis) ar 5400 parakstiem jautājumā par pensijām Lielbritānijā, ņemot vērā iekasēto nodokļu apjomu.

Lūgumraksts 1277/2003 , ko iesniegusi *Margaret Pryke* (Lielbritānijas pilsone) ar 4300 parakstiem jautājumā par neatļautu smago automašīnu novietošanu.

Lūgumraksts 258/2003, ko iesniegusi *Albertine Heyse-Soullié*(Beļģijas pilsone) "The Old Horses Lodge" vārdā ar 3551 parakstu jautājumā par dzīvnieku, īpaši zirgu, transportēšanas apstākļiem.

Lūgumraksts 1259/2003, ko iesniedzis *Rocco Margapoti* (Itālijas pilsonis) *Case rosse e Settecamini* pilsoņu darba grupas vārdā ar 3508 parakstiem, iebilstot pret bīstamo atkritumu sadedzināšanas rūpnīcu.

Lūgumraksts 187/2004, ko iesniegusi *Paula Boeuf* (Francijas pilsone) ar 3249 parakstiem jautājumā par krasta bojājumiem, ko izraisījuši naftas tankeri.

Lūgumraksts 106/2004, ko iesniedzis Zaļā horizonta roņu aizsardzības fonds (reģistrēts Beļģijā) ar 3000 parakstiem jautājumā par roņu medībām Kanādā.

Lūgumraksts 638/2003, ko iesniedzis *Luigi Ravacchioli* (Itālijas pilsonis), Alliance des Syndicats Libres” ar 3000 parakstiem Eiropas ierēdņu tiesību aizsardzības jautājumā.

Lūgumraksts 20/2004, ko iesniedzis *Alberto J. Revuelta Lucerga* (Spānijas pilsonis) Patvēruma tiesību atbalsta grupas vārdā ar 2711 parakstiem Izraēlas un arābu konflikta jautājumā.

Lūgumraksts 1140/2003, ko iesniegusi *Edda Witte* (Vācijas pilsonē) Vācijas Demokrātiskās Republikas šķirto sieviešu asociācijas vārdā ar 2355 parakstiem jautājumā par Vācijas noteikumiem attiecībā uz pensijas sadalījumu laulāto starpā.

Lūgumraksts 1130/2003, ko iesniegusi *Yvon Marais* (Francijas pilsonē) *Zac de Ballan-Miré* iedzīvotāju asociācijas vārdā ar 1529 parakstiem jautājumā par atkritumu dedzināšanu.

Lūgumraksts 766/2003, ko iesniedzis *Nikolaos Kanaris* (Grieķijas pilsonis) Filopaposas iedzīvotāju komitejas vārdā ar 1800 parakstiem jautājumā par Filopaposas teritorijas aizsardzību Atēnās.

PIELIKUMS IV: Laika posmā no 11.03.03 līdz 12.03.04 izskatīto lūgumrakstu statistika

CITĀM KOMITEJĀM INFORMĀCIJAI

POLI	110
AGRI	19
BUDG	6
ECON	11
ENER	8
RELA	0
JURI	40
ASOC	20
REGI	26
TRAN	3
ENVI	89
JEUN	30
DEVE	18
LIBE	55
CONT	8
INST	6
PECH	4
REGL	0
FEMM	7

Delegācijas

AFSU	1
AMCE	1
AMSU	2
AUST	1
BALT	1
BULG	1
CHIN	2
CHYP	2
EUSE	6
HONG	1
ISRA	4
MAGH	1
OLP	2
ROUM	3
SLOK	2
TCHE	4
TURQ	8
USA	1

CITĀM KOMITEJĀM TURPMĀKAI RĪCĪBAI

POLI	62
AGRI	1
BUDG	0
ECON	0
ENER	0
RELA	0
JURI	2
ASOC	0
REGI	0
TRAN	0
ENVI	4
JEUN	1
DEVE	0
LIBE	7
CONT	0
INST	0
PECH	1
REGL	0
FEMM	2

Delegācijas

ISRA	1
------	---

CITĀM KOMITEJĀM ATZINUMU IZTEIKŠANAI

- 234/00 Lūgumraksts, kas pieprasa Itālijai ievērot Kopienas direktīvas.
- 244/00 Strīds ar Itālijas Aizsardzības ministriju jautājumā par *Veronika Schinina-Stalter* īpašumu.
- 736/01 Itālijas autoru un izdevēju sūdzības par monopolstāvokli un dominējošās pozīcijas pārkāpumiem.
- 1530/02 Lūgumraksts par Itālijas valdības iespējamu pārkāpumu attiecībā uz ES līguma 6. pantu.
- 356/03 Pasākumi preses brīvības aizstāvībai Itālijā.
- 383/03 Spānijas varas iestāžu lēmums apturēt laikraksta *Euskaldunen Egunkaria* izdošanu.
- 949/03 Kaitējums videi ātrvilcienu dzelzceļa līnijas izveides rezultātā.

PROCEDŪRA

Virsraksts	Lūgumrakstu komitejas apspriedes 2003.–2004. parlamentārajā gadā			
Procedūras numurs	2004/2090(INI)			
Atsauce uz Reglamentu	45. pants un 192. panta 6. punkts			
Komiteja, kas atbildīga par jautājumu	PETI			
Referents Iecelšanas datums	<i>Rainer Wieland</i> 1.9.2004			
Aizstātais referents				
Izskatīšana komitejā	29.9.2004	7.10.2004	22.11.2004	17.1.2005
Pieņemšanas datums	18.1.2005			
Galīgā balsojuma rezultāti	par:	16		
	pret:	0		
	atturas:	0		
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Robert Atkins, Michael Cashman, Proinsias De Rossa, David Hammerstein Mintz, Carlos José Iturgaiz Angulo, Marcin Libicki, Miguel Angel Martínez Martínez, Maria Matsouka, Manolis Mavrommatis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Richard Seeber, Diana Wallis, Rainer Wieland</i>			
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Monika Beňová, Ana Maria Gomes, Mieczysław Edmund Janowski, Marianne Mikko</i>			
Aizstājēji (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsojumā				
Iesniegšanas datums – A6	11.2.2005	A6-0040/2005		
Piezīmes	...			